

кога, за очи, ще я гади; „Македония“ нищо нѣма да говори за „Свобода“.

§ 3. „Свобода“ отъ вѣнъ и направо, а „Македония“ отъ вѣтрѣ и косвенно ще будытъ „духътъ народенъ“ — така гласяло взетото рѣшение въ гѣстата гора на *Хюн-кяръ-Су*.

По съвѣтитѣ на Петко *Славейковъ*, Кънчевъ и Левски обадили се на графъ *Игнатиевъ*, прѣдставителъ на Александра II при Султанъ Абдулъ Азиза. Графътъ подробно распиталъ „неприятнитѣ си гости“ за живота и дѣлата на Любена *Каравеловъ*. Казалъ имъ да му съобщятъ да се неводи съ полскитѣ емигранти и рускитѣ *нихилисти*, защото руското правителство нѣма да се церемони съ такива „негодяи“. Относително организацията на българскитѣ комитети въ турскитѣ вилаети, *графъ-тъ*, съ тонътъ на дипломатически Юпитеръ, имъ казалъ: „илюзинтѣ сж присхжи на фантосанитѣ глави; дипломацията не търгува съ дѣтински мечти Едно движение отъ страна на българското население въ турскитѣ вилаети ще уголѣми само и тѣй силния воененъ и административенъ даспотизъмъ на турскитѣ власти спрѣмо християнското население Ще ви исколжтъ като врабци банибо-зущкитѣ тѣлни и никой нѣма за искланитѣ да се за-стѣжи!

Иначе казано: прибирайте си ума въ главата; на-лѣгайте си парцалитѣ; гледайте си черковнитѣ работи; нареждайте си училищата, а *идеята* за *възстание* въ дѣното на *златния рогъ* захвърлете. . . .

„Неприятнитѣ гости“ дали на *графа* нѣколко броя отъ в. „Свобода“ и единъ екземпляръ отъ *уставо-проектътъ*, и съ наведени глави излѣзли изъ портитѣ на посолството

Кънчевъ и Левски не се отчаяли: рѣшили да сон-диратъ по дѣлото и Стоянъ *Чомаковъ*, тогава жлъченъ